

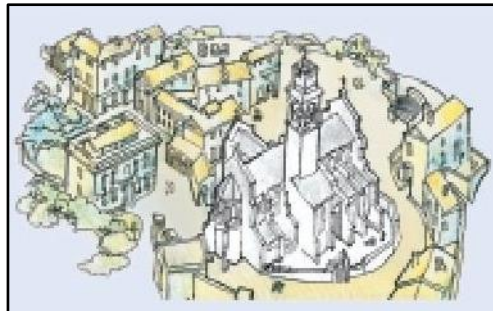
CÍRKEV: PŘINÁŠÍ ŽIVOT NA URČITÉ MÍSTO „BUDETE MI SVĚDKY“

TÉMA „BUDETE MÝMI SVĚDKY“

Cílem je dozvědět se něco více o vlastní farnosti, o jejím fungování a složení a o jejích iniciativách.

Pro první křesťany bylo přirozené shromažďovat se v jedné skupině. Postupně se její podoba stávala jasnější: Ježíšovo ústřední postavení, zdroje inspirace, síly a odvahy; životní styl, který se vyznačoval bratrskou jednotou a respektem ke všem. Jedním slovem „společenství“ nebo „komunita“.

Srovnání s ideálním společenstvím by nás nemělo odradit, ale naopak povzbudit k tomu, abychom si uvědomili, co všechno krásného naše farnost nabízí. Toto srovnání by nás mohlo povzbudit i k tomu, abychom my sami přispěli k jejímu zlepšení. Zájem mladých o farnost by pak mohl probudit některé pasivní dospělé a také posílit jejich vlastní touhu projevit se ve farnosti aktivněji; vždyť budou brzy protagonisti vlastního biřmování.

Lidé říkají

„Farnost... lidé říkají, když přichází do svého kostela na návsi, že pak půjdou na faru. To je dům se spoustou místností a zahrada. Připadalo mi to všechno trochu zbytečné, dokud jsem nezjistil, že farnost tvoří lidé. A já je postupně poznával a začal si jich vážit.

Je tu Láďa, který vede scholu a vždycky má pro každé dítě zvláštní pozdrav. Je tu Dan, který je skaut a má vždy připravený vtip. Je tu Marek, který hraje na kytaru a sem tam prohodí nějakou rockovou písničku. Je tu Maruška, která má fantastický úsměv. Je tu František, který bývá u ambonu a organizuje skvělé hry. Je tu děda Josef, který se stará o údržbu a také zajišťuje jídlo, když spolu jedeme na výlet. Je tu pan farář, který někdy působí odměřeně, ale usmívá se, když potká malé dítě... Je tu také jeden Maročan, od kterého si mnozí drží odstup, ale je vždycky veselý, protože prodává drobnosti u dveří kostela a jeden katecheta si k němu chodí pro bezplatnou lekci arabštiny. Bude také patřit do naší velké rodiny?“ (Pavel, 13).

Otázky: Jak se změnil Pavlův názor na vlastní farnost? Co je podle něj „farnost“? Jaký je váš názor? Jsou ve vaší farnosti lidé s podobnými charakteristikami jako ti, o kterých se zmínil Pavel? Než přejdeme k porozumění vaší farnosti, zkusme díky Božímu slovu pochopit, jaký záměr má s každou farností sám Ježíš.

Kniha Skutky apoštolů přináší několik stručných zpráv o prvních křesťanských společenstvích. Jejím cílem není pouze popsat různé události, ale hlavně ukázat toto společenství jako model pro každé následující společenství v církvi. S pomocí pracovního listu si děti mohou uvědomit charakteristické rysy této konkrétní skupiny, okomentují kresby a doplní chybějící části s pomocí textu Skutků 2,42-48. Katecheta pak prohloubí reflexi shrnutím těchto hlavních dynamických rysů:

- Základem a specifikem skupiny je Ježíš Kristus. S tím souvisí účast na Večeři Páně (původní obřad), společná modlitba („Kde jsou dva nebo tři shromážděni v mém jménu, tam jsem já uprostřed nich“), naslouchání lidem, kteří byli Ježíši nejbliž: apoštolům.
- To dobré, co se zde děje, pochází od Boha, který skrze apoštoly nadále koná zázraky. V té souvislosti se zde hovoří o tom, že tyto zázraky způsobovaly „bázeň“ – tím slovem se ale nemyslí „strach“, ale spíš úcta a ohleduplnost vůči Bohu.
- Podíváme-li se na vnitřní vztahy, měla komunita rysy rodiny: společný život, společenství majetku, spravedlivé rozdělování podle potřeby, radostný a prostý život.
- Navenek se křesťané stále považovali za Židy a navštěvovali chrám. Lidé je měli rádi a jejich styl vybízel ostatní ke konverzi.

Pojďme o tom diskutovat. Ve druhém kroku porovnejte tyto charakteristiky se svým vlastním křesťanským společenstvím. Jak daleko je od tohoto modelu? Co z něj funguje dobře? Co by se dalo zlepšit? Čím by mohla naše skupina farnosti přispět?